

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-07-19)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-07-19)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 29. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000025.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1881, d. 19. Juli, fra Lund til Biskoppen (Brudstykke af et privat Brev om Skriftemaalet):

„Om det saakaldte Skriftemaal har jeg i sin Tid skrevet til Dem, at det har været mit personlige Ønske, at den hidtil brugelige Form maatte opretholdes, indtil den kunde afløses af en anden, der bedre kunde udtrykke, hvad der er Hovedsagen som Indledning til Nadveren. Og De kan vide, at dette hars. 30lydt igjennem min Tale om den Sag med mine Venner. Men for en indtrængende Opfordring til at blive ved denne Skik tror jeg, De vil indrømme, der vanskelig er Plads, naar baade jeg og mine Venner véd, at de sidste Tidens Skik, at paabyde alle kristne, at modtage Tilsigelsen af Syndsforladelse under Haandspaalæggelse, og det endda som bestemt Betingelse for Nadverens Nydelse, er uden ældre kristelig Hjemmel, og det dertil er klart, at den Ordning, der i dette Stykke i Folkekirken er truffet ved Ritualet, aldeles ikke mere bruges. Hos os har ved enhver Nadvere den sædvanlige Tiltale — Skriftetalen — lydt, og den er bleven sluttet med en Forsikring om Syndernes Forladelse under Vilkaar af Troen paa Vorherres Ord og en Mindelse om den indbyrdes Tilgivelse, medens de, der søgte den, har modtaget Tilsigelsen under Haandspaalæggelse, og jeg tvivler ikke om, at De billigen vil indrømme, at dette er i lige saa god virkelig Overensstemmelse med luthersk Kirkeskik, ja med selve den folkekirkelige Ordning, som den særlige Meddelelse af Tilsigelsen til alle, mens den Forudsætning, hvorunder den gaves, det private Skriftemaal, fuldstændig er bortfaldet. Jeg tvivler derfor heller ikke om, at den Sag vil kunne ordnes uden store Vanskeligheder, naar en Biskop med den Billighed og Kjærlighed lige over for Menigheden, som jeg fuldt tiltror Dem, ikke vil paaklage den, men fremstille den som den er og hævde, hvor urimeligt det vilde være at forsøge at nøde alle til at underkaste sig en Kirkeskik, der ikke en Gang paa langt nær findes saaledes, som den i Folkekirken er anordnet. Men i hvert Fald véd jeg, at en Tilkjendegivelse fra Deres Side, at De intet betænkeligt finder ved, at jeg foreløbig indleder Nadveren saaledes som af mig angivet, vilde hjælpe os til, at de to Sognepræster i Thy, der med saa stor Velvilje mod Menighedskredsen og mig hidtil har aabnet Kirkerne for os til fuld Kirketjeneste paa Herrens Dag, naar de ej selv brugte dem, med Glæde vilde finde sig i, at dette fortsættes. Og De maa tro dette for en jævn og rolig Udvikling, saaledes som jeg inderlig ønsker den og beder om Vorherres Velsignelse til den, vilde være af ikke liden Betydning og navnlig fremfor en Tilflugt til at benytte Sognekirkerne til særlig Altergang for Sognebaandsløsene saaledes, som Loven tillader, indtil maaske et eget Hus ogsaa i Thy var skaffet til Veje. Derom vilde jeg altsaa bede Dem, om jeg faar Lykke til at tale med Dem.“